

по горны тѣ по много), и зафащать писмо то. На по голѣмы като пишжтъ не свършжтъ писмо то на истыа листъ, но баримъ два реда писвать отъ друга та страна, за да иматъ мѣсто най доло да ся подпишжтъ. А свършвать писма та съ различни способы. Търговцы тѣ пишжтъ „като немамъ друго ново, оставамъ на ваши тѣ повеленія усердный.“ — А на политически тѣ останало вѣче той-зи подпись, „Имамъ честь да съмъ на ваше . . . слуга нижайшій.“ или — „Пріймите Господине мое то къ Васъ почитаніе. . .“ или — „Оставамъ съ радость на ваше. . .“ което останало отъ Европейцы тѣ. Добро е да ся повтаря и тигла та нѣкой пжтъ н. п. „и есмь, Господине Графе, на Ваше . . . слуга . . .“ А — „Вашего Величества“ и проч. пише ся, като ся свърше писмо то, а Покорнѣйшій ся пише доволно на доло, а подписа най доло, кога то пишжтъ на горни лица. А кога то нѣкой свърше писмо то съ нѣкой ненадежный способъ, по много благодари. За то нѣкои ся подписвать съ Родителевъ, нѣкой съ Дателенъ, нѣкой съ Винителевъ падежъ. Като пишжтъ на Царѣ, Велики лица, Церковни и проч. обычно ся подписвать тжй. „Всепокорнѣйшій, Вѣрнѣйшій, Понизный, на службы, Покорнѣйшій духовный сынъ, или чядо и проч. Подписки тѣ си нѣкой ги пишжтъ просто и чисто, други правять нѣкое украшеніе, и загърлятъ подпискж тж съ кривлини, или подъ нея (на коя то буквы тѣ и пишжтъ прилѣпены) правять съ перо то различни криволички. Султанъа употреблява турж тж въ ферманы тѣ, Патріарха си пише отъ горѣ на лице то еднопериж тж подпискж, а отъ доло ся подписва чисто; а Митрополити тѣ отъ доло и отъгорѣ съ едноперна та подписка, като пишжтъ въ Епархіа та си.

282-о. Голѣмцы тѣ иматъ Писары, кои то имъ писвать писма та. А въ Важни писма, или къмъ свои, като проваждатъ писмо, и тиі сами пишжтъ по нѣщо съ